

Üzerimdeki etkisi çok çabuk siliniyor, bir hafta önce *askersel manavda* son saatlerimi yaşamaktaydım, bayatlamış askerlere, bayatlamış meyveleri satmaya çalışıyordum. Şimdi, kaybolan altı ayın arkasından ağlamak geliyor aklıma bazen ama gerek yok, neler kayboluyor askeriyenin çarkları arasında... Altı ay ebleh insanlarla eblehleşmekle yırttıysak şükretmek gerek.

Biri gördüğü en rahat *askerden dönmüş adam* olduğumu söyledi, hatta *tatilden dönmüş* gibiymişim...